

STUDIUL 13

IN ACEASTA ESTE CUPRINSA LEGEA...

Am ajuns la ultima lectie a acestui trimestru. Inca de la titlu, autorul vrea sa ne spuna ca in viata crestina exista anumite puncte vitale de credinta si exista deasemenea detalii care, chiar daca sunt importante nu sunt baza credintei in Hristos. Asta nu inseamna ca aceste puncte nu sunt importante, inseamna doar ca nu reprezinta baza salvarii, esenta ei, ci sunt doar detalii.

Sa incepem prin a studia Romani 14:1 – „Primiți bine pe cel slab în credință, și nu vă apucați la vorbă asupra părerilor îndoielnice”. Cine este cel slab descris în acest verset? Este un credincios, pentru ca este slab in credinta, in cunoasterea doctrinei. Poate este credincios „nou-nascut” sau o persoana care nu s-a dezvoltat in lucrurile lui Dumnezeu, poate nu a primit o invatatura corecta. Acest credincios slab nu traieste in pacat. Din context nu reiese ca ar exista vreo problema morala in viata acestei persoane. Problema lui este ca nu intelege in ce consta viata crestina, poate fi sincer, dar nu intelege. De-a lungul istoriei si chiar in zilele noastre, intotdeauna au existat astfel de persoane. Care este responsabilitatea noastra fata de acest frate slab?

Pavel spune „primiti-l”, nu-l respinge, accepta-l, admite-l, recunoaste-l ca pe unul dintre ai tai, considera-l ca pe un frate iubit in Hristos. Credinciosii slabi trebuiesc tratati cu amabilitate si dragoste. De ce trebuie sa primim pe acest frate slab? Raspunsul il avem la finalul versetului 3: „pentru ca Dumnezeu l-a primit”. Acum, daca Hristos l-a primit, cum am putea noi sa-l respingem? Cat de multumitori ar trebui sa fim pentru ca Domnul ne-a primit?

Pentru ca in Ioan 6:37 Isus a spus:” Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară”. Isus ne-a primit si niciodata nu ne va da afara, nu ne va da la o parte. Dar Pavel mentioneaza sa nu primesti pe credinciosul slab cu obiectivul de avea cu el o discutie contradictorie, nu-l accepta pentru a-i critica indoielile si a-i judeca opiniile. Si care erau indoielile acestor crestini slabi din zilele lui Pavel? Problema specifica in acest caz era mancarea. Erau atat de preocupati cu ceva atat de important, cum este alimentatia, dar pierdusera din vedere esenta credintei, care era Hristos.

Atunci, sfatul lui Pavel din versetele 2-4 este: „Unul crede că poate să mănânce de toate; pe când altul, care este slab, nu mănâncă decât verdețuri.

Cine mănâncă să nu disprețuiască pe cine nu mănâncă; și cine nu mănâncă, să nu judece pe cine mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit. Cine ești tu, care judeci pe robul altuia? Dacă stă în picioare sau cade, este treaba stăpânului său; totuși, va sta în picioare, căci Domnul are putere să-l întărească pentru ca să stea”.

Interesant. Cel slab, aici, este cel ce mananca verdeturi. De ce? Pentru ca isi ingrijeste sanatatea printr-un regim sanatos? Nu, asta este gresit. Atunci de ce e slab? Pentru ce el se bazeaza si isi pune increderea in alimentatia sa, el nu intelegea esenta credintei, de aceea este considerat slab, in ciuda faptului ca el respecta niste reguli corecte cu privire la ingrijirea corpului sau. Aceste versete sunt clare, asa ca nu au nevoie de comentarii. Aici Dumnezeu nu spune ca poti manca orice, fara sa te gandesti la sanatatea ta. Ceea ce Pavel afirma este ca nu trebuie sa-l judeci pe fratele tau din cauza acestor detalii. Cine este cel slab? Cel ce mananca sau cel ce judeca? Sau mai bine zis, este mancarea esenta crestinismului?

Principiul urmatoarelor versete unde se mentioneaza importanta zilelor este acelasi. Desigur ca aici nu se mentioneaza Sabatul Legii lui Dumnezeu, care asa cum am vazut este vesnic. Pavel nu se putea contrazice pe el insusi. Aici se vorbeste despre zilele ceremoniale ale poporului Israel.

Aceste ceremonii ajunsesera la final prin moartea lui Isus, dar din nefericire, iudeii care se convertisera la crestinism in Roma, nu au inteles acest lucru si vroiau ca noii convertiti sa continue cu ceremoniile iudaice.

Sa avansam acum la a doua parte a lectiei, unde se scoate in evidenta pericolul de a judeca si de ce ar trebui sa-l evitam. De ce trebuie sa evitam sa facem aceasta? Versetul 10 ne invata astfel: "Dar pentru ce judeci tu pe fratele tău? Sau pentru ce disprețuiești tu pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos". Expresia "toti" este importanta. Versetul 12 concluzioneaza spunand: "Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu". Fiecare dintre noi, nimeni nu va scapa, toti trebuie sa dam socoteala de cunostintele pe care le avem.

Ascultam poruncile lui Dumnezeu sau le respingem? Inventam scuze pentru a nu le indeplini sau ne aplecam ascultatori in fata invataturilor divine? Raspunsul este individual, fiecare va da socoteala Domnului. Deaceea, in loc sa te preocupi de ceea ce face fratele tau, preocupa-te pentru ca tu sa fi pregatit pentru judecata finala. Ce fac eu cu adevarul pe care il cunosc? Este viata mea un izvor de inspiratie pentru altii? - aceasta ar trebui sa ma preocupe.

Sa mergem acum la Romani 14: 17. Acest verset este un fel de concluzie a tot ceea ce am spus pana aici. Acest verset spune astfel: „Căci Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul Sfânt”. Repet ca Pavel nu invata ca mancarea si bautura nu sunt importante, pentru ca Biblia in multe locuri arata ca cei mancaciosi si betivi nu vor intra in Imparatia Sa. Dar ce Pavel afirma este ca aceste lucruri oricat de importante ar fi, nu sunt esenta vietii crestine, nu pe aceste lucruri se construiesc viata crestina. Aceste lucruri sunt doar rezultatul. Tu nu ti poti construi viata crestina pe niste rezultate, trebuie sa construiesc pe ceea ce Isus a facut pentru tine pe crucea Golgotei. Problema crestinilor din Roma era ca nu intelesesera acest aspect simplu. Dar intrebarea este: Eu am inteles? Care este raspunsul tau?

Lectia acestei saptamani concluzioneaza scotand in evidenta responsabilitatea crestinului de a nu se amesteca in viata altor credinciosi care inca nu au ajuns la maturitatea credintei. Capitolul 15:1 afirma urmatoarele: „Noi, care suntem tari, suntem datori să răbdăm slăbiciunile celor slabi, și să nu ne plăcem nouă înșine”. Acest verset este despartirea dintre capitolele 14 si 15. Aminteste-ti ca impartirea pe capitole a Bibliei s-a facut mai tarziu si nu face parte din textul original inspirat de Dumnezeu.

In capitolul 15 Pavel continua cu tema din capitolul anterior, aratand responsabilitatea credinciosului fata de fratele sau mai slab. Pavel prezinta aceasta altor care sunt mai puternici in credinta. „Noi care suntem tari”, Pavel se include intre cei tari. Expresia „suntem datori” inseamna „suntem obligati”. Cei care suntem puternici, care am crescut in harul lui Dumnezeu, in cunoasterea Cuvantului Sau, avem obligatia morala fata de cei slabi care se nasc, care acum incep. Responsabilitatea noastra este sa-i iubim si sa le intelegem slăbiciunile. Termenul „slăbiciune” inseamna lipsa de putere. Verbul a „rabda”, in greaca inseamna „a duce, a sustine o povara cu rabdare”.

Ia aminte la exemplul Domnului Isus cu ucenicii Sai. Ei erau slabi in multe aspecte, dar Isus le-a suportat slăbiciunile. Era rabdator cu ei si putin cate putin i-a condus spre maturitate. Aceasta este responsabilitate pe care o avem cu fratii mai slabi. Atunci in loc sa ne contrazicem cu ei pe teme care nu sunt de baza in credinta creстина, sa folosim timpul ajutandu-i sa creasca in Hristos. Rezultatele, desigur, vor aparea in mod natural ca un fruct copt in cresterea lor in Hristos.

Pavel isi termina Epistola intr-un mod extraordinar. Capitolul 16:25-27 spune astfel: „Iar Aceluia care poate să vă întărească, după Evanghelia mea și propovăduirea lui Isus Hristos, - potrivit cu descoperirea tainei, care a fost ținută ascunsă timp de veacuri, dar a fost arătată acum prin scrierile proorocilor, și, prin porunca Dumnezeului celui veșnic, a fost adusă la cunoștința tuturor Neamurilor, ca

să asculte de credință, -
a lui Dumnezeu, care singur este înțelept, să fie slava, prin Isus Hristos, în
vecii vecilor! Amin.

„Aceluia care poate să vă întarească” înseamnă a te face tare, a te face constant, să te ferească de cadere. Dumnezeu are toată puterea, toată capacitatea pentru a-i stabili pe credincioși în adevăr, credința noastră fiind bazată pe faptele lui Dumnezeu. Credincioșii din Roma erau pe un teren periculos și erau vulnerabili față de multe greșeli, dar aceasta poate avea loc și astăzi. De aceea ne-a fost foarte util studiul Epistolei către Romani. Pentru că cei credincioși nu pot fi siguri pe adevăr fără o înțelegere potrivită a Evangheliei, care este tema centrală a epistolei. Misiunea lui Pavel era să predice între Neamuri nemarginitele bogății ale lui Hristos și să declare tuturor care este misterul ascuns al lui Dumnezeu care a creat toate lucrurile.

„După Evanghelia mea” spune Pavel. Această expresie o găsim în doar 2 locuri în Biblie, în Romani 2:16 și în 2 Timotei 2:8. Ce vroia să spună Pavel prin această expresie? În ce sens Evanghelia îi aparținea lui Pavel? În Romani 1:1 Pavel a lăsat să se înțeleagă că vestea bună era Evanghelia lui Dumnezeu. Sunt cel puțin două motive pentru care Pavel putea să personalizeze, să ia în stăpânire Evanghelia. Primul, Evanghelia era a lui Pavel în sensul că-i fusese încredințată. Pentru că în 1 Timotei 1:11 Pavel spune: „potrivit cu Evanghelia slavei fericitului Dumnezeu care mi-a fost încredințată mie”.

Pavel lua în serios responsabilitatea sa cu privire la Evanghelia. În al doilea rând, era Evanghelia sa pentru că-i fusese descoperită în mod direct lui. Galateni 1:11,12 afirmă: „Fraților, vă mărturisesc că Evanghelia propovăduită de mine, nu este de omenească; pentru că, n-am primit-o, nici n-am învățat-o de la vreun om, ci prin descoperirea lui Isus Hristos”. Pavel vorbește de un mister deasemenea, care va fi descoperit în zilele noastre. Despre ce vorbea Pavel? El însuși răspunde: „a fost adusă la cunoștința tuturor Neamurilor ca să asculte de

credinta”.

Aici este ceva foarte incurajator. Intotdeauna ma preocupa cum va fi predicata Evanghelia la toata lumea. Si acum inteleg, ca nu va mai fi prin eforturile noastre, ci prin Duhul Sau. Evanghelia care pentru multi este un mister, in zilele noastre, in mod miraculos, va fi predicata in toata lumea, la toate natiunile.

Intr-o zi o persoana ma intreba: „Daca Dumnezeu va predica Evanghelia lumii, de ce trebuie sa ma preocup eu? Dumnezeu va termina de predicat Evanghelia Sa, dar in acea zi cand Dumnezeu va deschide „Marea Rosie” a posibilitatilor, eu as vrea sa fiu toiagul din mana lui Dumnezeu, as vrea sa fiu un instrument ca acest lucru sa aiba loc cat mai repede. Predicarea Evangheliei este un mister pentru noi, pentru mintea umana, dar Dumnezeu o va face. Dumnezeu sa te binecuvinteze!